

„Цепне приче“, Игор Коларов Цепне приче

„Цепне приче“ је књига која је јако чудна. Баш је откачена. Свака прича је посебна и разликује се од друге. Укупно има 40 прича, а ја сам изабрала три које ћу данас да ти препричам.

Прва прича се зове „Биљанине разгледнице“. У тој причи се ради о девојчици Биљани која је писала разне разгледнице својим пријатељима. Да вам кажем нешто, њене разгледнице су биле јако чудне и забавне. Ако се питате зашто, то је зато што у неким разгледницама Биљана пише својим пријатељима да јој је драго што они нису ту са њом, само зато што неки чачкају нос.

Друга прича се зове „Флоријана као славуј“. Та прича говори о девојчици Флоријани, како пева као славуј. Искрено, писац ју је описао као да је Бог Отац. Он хоће да каже да Флоријана пева најлепше на свету, али мени искрено није тако. Замислите да се појави нека оперска певачица и запева сто пута боље од Флоријане? Ипак, свако пева најбоље за себе.

Трећа прича се зове „Наташин дан“. Прича прича причу о Наташи која је спаковала све шешире и лутке које је имала и отишла у Келн. У Келну је продала све шешире и од тих пара је купила лизалицу. После је отишла у парк и срела још једну Наташу, али јој је након пар минута та Наташа досадила те је дошла у луна парк, попела се на велику вртешку и лепо се провела. А затим, звррррр... Будилник се огласио. Баш ју је уплашио! Брзо га је бацила кроз прозор, да је будилник не би будио, ма где била, али и у сну.

Ето драги читаоче, то су биле моје три омиљене приче, а теби сам оставила задатак да прочиташ осталих 37 прича (наравно и ове три) и да се добро забавиш. А сада, довиђења!